

FAMILIA... DINCOLO DE PANDEMIE

Bianca MITITELU¹

mytlaur@yahoo.com

RÉSUMÉ: Le travail que j'ai développé met en évidence un sujet d'actualité: la pandémie. Comment cette maladie mondiale affecte la famille est l'idée principale de cet essai. La famille doit rester également forte, qu'elle soit composée de deux membres ou plus, qu'elle soit européenne ou mondiale. L'homme ne trouve sa force qu'au milieu de la famille, la famille reste donc le centre de chaque être humain. La pandémie a affecté la famille soumise à une avalanche d'informations peu claires, contradictoires ou fausses, la pandémie peut provoquer des ruptures familiales, mais la famille est et doit rester la même.

MOTS CLÉS: famille, peur, maladie, univers, impact

În opinia mea, ca om, resimt nevoia unei constante; un punct de sprijin al propriului univers. Desigur, poate fi mai mult sau mai puțin extins, însă macro- și microuniversul își păstrează natura specifică. Cele deja spuse reclamă necesare explicații. Omul este o ființă socia(bi)lă și se comportă ca atare, manifestarea producându-se în lumea sa. Universul poate fi mic, familial sau mare, în definitiv, social. Familia este universul meu.

În primul rând, pandemia a afectat familia supusă unei avalanșe de informații neclare, contradictorii sau false. De fapt, familia nu poate fi influențată, ca entitate socială, nu poate fi alterată de o pandemie, întrucât virusul nu bate la ușa și nu se așază la masă. Familia este și trebuie să rămână aceeași. Ni se cere totuși să analizăm familia între pandemie și infodemie, de unde am putea raționa că idealul arătat mai sus poate fi astfel viciat, că din nefericire o pandemie poate dobândi un caracter intruziv, distrugător de microunivers. Și această teză poate fi veridică, validându-se în realitatea obiectivă: în pofida a ceea ce este și ar trebui să fie familia, prin impactul emoțional social, un virus poate fi vătămător pentru cele mai intime relații. Avalanșa de informații susceptibilă a crea panică poate leza individul – premisă a familiei. Lezat fiind individul, familia este vătămată,

¹ Elevă Colegiul Tehnic „Dimitrie Ghika” Comănești, județul Bacău; coordonator prof. Iuliana Oică.

putând apărea neînțelegeri, tensiuni. Dar nu numai aceste aspecte subiective se pot constata, ci prin efectul fizic vătămător, pandemia poate produce rupturi de familie. Un virus poate însemna sfârșitul unei familii care nu va mai ajunge niciodată completă.

În al doilea rând, mărturisesc că propriile gânduri așternute cursiv pe hârtie nu sunt nici complete, nici sănătoase, dar nici pandemice. Nici nu am vrut să fie altfel, intenționând doar să raționez asupra unei actualități pe care aș fi dorit să o cred fictivă și totuși nu pot să nu observ că în jurul meu sunt familii în care nu lucrează niciun membru sau nu au adăpost, hrană ori au condiții precare de igienă, fie le lipsesc mijloacele de informare în masă. Știu acum ce înseamnă libertatea pe care am trăit-o și eu și fără de care nu m-aș simți om. Văd ce înseamnă și măsurile dictatoriale, neplăcute, care se iau pe glob, în Europa și în țara mea (România), măsuri drastice impuse prin starea de urgență cu străzi pustii, obloane trase, organele legii și armata pe stradă, sunete alarmante ale sirenelor de salvare cu salvatori îmbrăcați în costume special, cu izolete, spitale umplute până la refuz, spitale de campanie ridicate peste noapte, fără locuri pentru bolnavii cronici, saci negri în care cei ce au trecut dincolo își găsesc adăpostul fără cei dragi alături, fără slujbe religioase, dar cu lacrimi în suflet, ceea este mai profund decât orice plâns al ființei umane, plâns care poate reizbucni oricând în amintirea și căutarea celor dragi.

Totuși, aceste măsuri drastice au făcut ca familia să aibă legături mai strânse, să-și acorde timp mai mult, să sporească afecțiunea față de copii, între parteneri, să poată lucra de acasă, să descopere noi activități, dar până când? Terminarea hranei, a resurselor financiare, spațiul mic și închis al celor ce trăiesc în blocuri, determină amplificarea stresului, nervozitatea, irascibilitatea, violența, dorința de desfacere a cuplurilor, creșterea suspiciunilor din cauza știrilor false, a nevoii de vaccinare în masă, a lipsei de tratament, a școlarizării copiilor, a incertitudinii față de ziua de mâine.

Toți acești factori și mai ales din cauza infodemiei, s-au accentuat tulburările de gândire individuală și mai ales de gândire colectivă. Omul este ființa cea mai vulnerabilă în fața pericolelor care pot fi reprezentate de entitățile numite virusuri și nu numai. Mai mult, consider că, atunci când vedem răsăritul de soare, auzim simfonia eternă a păsărilor, vedem firul de iarbă crescând, albastru de azur al cerului, uităm, ne avântăm în natura care ne surprinde prin viețuitoarele din mediul umed, atât de dorite la o masă copioasă a omului, prin hrana umedă, prin nevoia de a mânca, căci

socotesc acum că expresia românească *mâncăm ca să trăim* nu mai corespunde adevărului. Consumul de alimente este foarte mare, la fel și dorința de satisfacere a plăcerilor gastronomice.

Sintagma *Înmulțiți-vă și stăpâniți pământul* a reprezentat cuvântul lui Dumnezeu către primii oameni, Adam și Eva. Și așa a fost. Populația a crescut exponențial. Am ajuns la peste șapte miliarde de oameni. La început, resursele de hrană erau consumate fără preparare, apoi descoperind focul, prin frigere, s-au pus în practică idei sofisticate, s-au utilizat aditivi alimentari etc., ceea ce a dus la un consum crescut de hrană fără a se satisface sațietatea. Omul și-a dorit, pe lângă hrană și confort, noi tehnologii în toate domeniile pentru a face față nevoilor fiecăruia, dincolo de consecințele nocive, poluarea greu de stăpânit, încălzirea globală care duce la topirea ghețarilor ce ascund, în ei, milioane de bacterii care pot deveni active, producându-se noi pandemii și transformându-se în stăpâni ai pământului. De aceea, pentru ca planeta să nu devină pustie este necesar ca mințile luminate ale omenirii să descopere tratamente, vaccinuri. Este nevoie să conștientizăm, prin educație, pericolele care ne pândesc sub forma virușilor care duc la epidemii, pandemii ce s-au derulat de-a lungul timpului, începând din anul 165 d. Hr. (ciuma antonină) și până la momentul decembrie 2019 – China, când a apărut COVID-19. Acestea au produs milioane de decese și au instaurat o frică greu de gestionat. Mă întreb de ce în școli nu se face educație privind efectele drastice pe care le pot avea virușii asupra ființei umane? Poate ar trebui chiar de aici încolo să se introducă ore de prezentare a acestor entități, cum să ne ferim de ele, ce măsuri se impun în perioade de pandemie și să acceptăm vaccinul ca măsură de prevenire. Frica poate fi învinsă prin pregătirea continuă a noastră, pentru a ne lupta cu dusmanul invizibil numit COVID-19, care zboară în lume fără a bate la granițele vreunei țări, producând zeci de mii de decese în rândul tuturor oamenilor, din diverse categorii de vârstă. Dreptul la viață este fundamental, deci să ne luptăm pentru a învinge.

Ieșirea din starea de urgență și trecerea în cea de alertă a presupus o relaxare ușoară neînțeleasă de toți, provocând mișcări de stradă, violențe care pot duce la anarhie în multe state ale lumii; au crescut, din nou, cazurile de COVID-19, iar OMS, NATO, guvernele lumii se pregătesc asiduu pentru a preîntâmpina cel de-al doilea val și a salva vieți omenești. Acestea au condus, mai ales din cauza infodemiei, la valuri de violență în rândul tinerilor, violență ce poate fi un semn al anarhiei. De aceea, consider

că se impune solidaritate și unitate în ceea ce privește deciziile Uniunii Europene pentru stoparea acestor violențe și pentru ca UE și statele membre să devină mai puternice în urma acestei pandemii și infodemii.

În plus, observ că această pandemie, prin măsurile luate de OMS, apoi aplicate și în țara noastră, România a obligat oamenii de toate vârstele să renunțe la libertatea pe care și-o câștigaseră cu trei decenii în urmă prin căderea comunismului și să accepte izolarea în spații mici pe o durată de timp mai lungă, ceea ce în unele cazuri și fără o educație adecvată a produs neînțelegeri, violențe, încălcarea restricțiilor și un val de amenzi uriașe. Totuși, presupun că aceste măsuri luate pentru păstrarea sănătății oamenilor au ajutat familiile pentru a interacționa mai bine, a se cunoaște mai bine, a-și întări responsabilitățile, a deveni mai afectuoși și pentru a-și însuși și practica norme de igienă specifice ființei umane. Astfel, putem selecta informațiile corecte despre pandemie și înțelege totodată că se duce un război hibrid împotriva mării familii europene.

Familia europeană, construcție a unor vizionari precum Konrad Adenauer, Winston Churchill, Anna Lindh și bazată pe valori fundamentale precum libertate, democrație, egalitate, responsabilitate, adevăr, solidaritate, pare a fi zdruncinată din pricina acestei pandemii prin războiul tăcut, bazat pe infodemie. De aceea, responsabilii de la nivelul cel mai înalt al UE trebuie să ne informeze permanent și corect asupra situației în care ne aflăm pentru ca fiecare din noi să devină responsabil față de sine, față de semenii, față de viitorul european. Am observat că se impune, mai mult ca oricând, o reorientare a activităților specifice umane ca de exemplu învățarea, consultațiile medicale etc., acestea desfășurându-se online. Sunt și situații în care oamenii nu au mijloace de comunicare, deci se cere solidaritate. Sunt tineri liceeni sau studenți care, în această perioadă dificilă, au contribuit financiar pentru a depăși criza în care ne aflăm, făcând măști, ventilatoare, combinezoane, porți de dezinfectie și chiar roboți pentru dezinfectarea spitalelor.

Pentru mine, solidaritatea înseamnă familia mea, prietenii mei, colegii mei, cu scopul de a învăța sau schimba opinii, așadar solidaritate pe orizontală, dar și pe verticală, cu toate generațiile. Este multă suferință, tristețe, durere la toate categoriile sociale și la toate vârstele, indiferent de țara din care facem parte. Eroii acestei lupte cu pandemia sunt medicii și cadrele sanitare, iar a luptei cu infodemia suntem noi înșine pentru a nu le da curs.

În concluzie, Europa și lumea întreagă trebuie să iasă mai unită în urma

acestei lupte. Acum trebuie să se intervină prompt cu cele mai bune măsuri pentru a îndepărta nemulțumirile oamenilor legate de traumele sufletești ale izolării, ale pierderii celor dragi, frustrările financiare, educaționale. Trebuie să putem învinge o pandemie altfel decât înaintașii noștri și să nu uităm de nevoia de informare, de educație continuă în privința acestor pandemii care au lovit periodic omenirea. Sperăm să găsim un tratament, un vaccin și omul să-și gestioneze viața lui pe Pământ pentru a fi sănătos și fericit. Viața nu se oprește aici, iar viitorul este al nostru, al tuturor și din această luptă vom ieși mai puternici.

Bibliografie

- [1] ***, *Coronavirusul, inamicul nevăzut*, Editura Corint, București, 2020.
- [2] Giordano, Paolo, *În vremea contaminării*, Editura Polirom, Iași, 2020.
- [3] Oroian, Roxana, *Povestea lui Împreună*, Editura Humanitas, București, 2020.